

Σωτήρης Μπαμπατζάνης

Δημήτριος 305 μ.Χ.

ΣΕΙΡΑ: ΘΕΑΤΡΟ

[2]

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

Κάθε γνήσιο αντίτυπο φέρει την υπογραφή του συγγραφέα

ISBN 978-960-456-317-3

© Copyright, 2012, Εκδόσεις ΖΗΤΗ, Σωτήρης Μπαμπατζάνης

Οποιαδήποτε παρουσίαση του έργου στο θέατρο, ραδιόφωνο, τηλεόραση κλπ, επιτρέπεται μόνον ύστερα από έγγραφη έγκριση του συγγραφέα.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Φωτοστοιχειοθεσία Π. ΖΗΤΗ & Σια ΟΕ
Εκτύπωση 18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαίας
Βιβλιοδεσία Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19
Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229 • e-mail: info@ziti.gr

www.ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:
Αρμενοπούλου 27, 546 35 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310.203.720, Fax: 2310.211.305 • e-mail: sales@ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΕΝΩΣΗ ΕΚΔΟΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:
Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζόγλου 5), 105 64 Αθήνα • Τηλ.-Fax: 210.3211.097

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ:
Ασκληπιού 60, 114 71 Αθήνα
Τηλ.-Fax: 210.3816.650 • e-mail: athina@ziti.gr

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ: www.ziti.gr

Στον Μεγαλομάρτυρα
και Μυροβλύτη Άγιο Δημήτριο
δια της αυτού βοηθείας και στηρίξεως καρπός
τυγχάνει το παρόν πόνημα

Η υπόθεση του δράματος

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΚΟΠΑΣΟΥΝ ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΣΤΗ ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, έχουμε μια πλειάδα μαρτύρων που έδωσαν το αίμα τους προσφορά και θυσία στον Χριστό αφήφώντας τον θάνατο και την ματαιότητα της πρόσκαιρης ζωής.

Ένας απ' αυτούς αναδείχθηκε ο Δημήτριος, άνδρας με μόρφωση, καλλιέργεια πνευματική και ομορφιά παραστήματος σπάνια. Αναδείχθηκε από τον αυτοκράτορα Μαξιμιανό σε έπαρχο όλης της Ελλάδας και μισήθηκε έντονα από τους πολιτικούς και στρατιωτικούς άρχοντες της εποχής του.

Η δυναμική όμως παρουσία του έδωσε στον λαό του Θεού δύναμη και τόνωσε την πίστη όσων είχαν την τύχη ν' ακούσουν το κήρυγμά του. Ο μαρτυρικός θάνατος προσέφερε τη λύπη, αλλά ταυτόχρονα και τη χαρά, δίδοντας μαρτυρία Χριστού εις τους αιώνες και έγινε οδηγός στην αληθινή χριστιανική ζωή όλων των χριστιανών.

Την τραγική αυτή ιστορία του Μεγαλομάρτυρα θα δούμε να ξεδιπλώνεται, ταυτόχρονα με την αγωνία του λαού των Θεσσαλονικέων και τη μισαλλοδοξία της ρωμαϊκής εξουσίας.

Σημείωση του συγγραφέα:

Οι φράσεις που βρίσκονται μέσα σε εισαγωγικά «...» στη ροή του κειμένου αποτελούν αυτούσια κομμάτια από τους συγγραφείς του βίου και των εγκωμίων του Αγίου Δημητρίου και θεώρησα σωστό να τα εντάξω χωρίς καμία παραλλαγή.

Τα πρόσωπα του δράματος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ, αυτοκράτωρ - ο Ερκούλιος

ΝΕΣΤΟΡΑΣ, μαθητής του Δημητρίου

ΚΟΡΥΦΑΙΑ

ΧΟΡΟΣ Θεσσαλονικέων, γυναίκες και άνδρες

ΜΗΤΕΡΑ, του Δημητρίου

ΠΟΛΥΒΙΟΣ, αξιωματικός

ΚΑΣΣΙΟΣ, αξιωματικός

ΛΟΥΠΙΟΣ, υπηρέτης του Δημητρίου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

ΝΕΑΡΟΙ, της Καταφυγής

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΝΕΑΡΗ, κοπέλα

Πρόλογος

[Μπαίνει ο ΝΕΣΤΟΡΑΣ.]

ΝΕΣΤΟΡΑΣ Των μεγάλων χωρών βασιλείς και αυτοκράτορες, εσείς που τους λαούς ωσάν πρόβατα επί σφαγή κυβερνάτε, εσείς που τους κόλακες κάνετε Θεούς κι όμοιους με δαύτους πουθενά δεν αντικρίζει καθαρό από φθορά μάτι· εσείς που τα στοιχειά της φύσης προσκυνάτε, λατρεύοντας κάθε τι ασήμαντο που τα περιβάλλει, εσείς που απελπισμένα επιδιώκετε την ειρήνη και την επιζητάτε στον πόλεμο, που μες τα χρυσοῦφанта και πορφυρά ιμάτιά σας κρύβετε την ματαιοδοξία σας και κωφεύετε μπροστά στην ανάγκη των συνανθρώπων σας· μάρτυς μου ο Θεός, τύραννοι και δημοκράτες, ρήτορες και δημαγωγοί, άρχοντες και αυλικοί, ελάτε μια στιγμή, πλησιάστε κοντά στον λαό τούτο, τον άδικα λαβωμένο και δώστε εξηγήσεις, προς όλους μας μικρούς και μεγάλους, που σε τούτη την πόλη αρμόζει να γνωρίζουμε. Μα για τον Θεό φτάνει πια! Τυφλώθηκαν τα μάτια σας εξαιτίας της μεγάλης σας αίγλης και τρυφής, και τώρα πια ανίκανοι στέκεστε μπροστά στους υπέροχους τούτους πολίτες που με το γλυκό τους λόγο, την Παναγιά στα χείλη τους κουβαλούν και στην καρδιά τους τον Κύριο φωλιάζουν! Φτάνουν πια οι διωγμοί! Αφήστε μας ελεύθερους την πίστη μας να διατρανώνουμε και τον μοναδικό του κόσμου Θεό να λατρεύουμε! Εσείς όμως άνανδροι, ύπουλα, φθονερά και αλαζονικά στους ιπποδρόμους και στις μεγάλες αρένες μας στέλνετε, τροφή για τ' άγρια θηρία, που

όμοιά τους δεν συναντάς ούτε στα πυκνόδεντρα δάση, μα-
νιασμένα και λυσσασμένα για αίμα και σάρκα Χριστιανών.
Θεέ μου, γιατί τόσο μαρτύριο; Γιατί; Συγχώρα με Κύριε, τι
φταις εσύ αν οι δικές μας πράξεις βαραίνουν και κάνουν τη
ζωή μας τραγική; Ο απλός λαός όμως, οι χριστιανοί που άλλο
δεν έχουν να ελπίζουν, παρά Εσένα, βοήθεια απεγνωσμένα
ζητούν. Με αίμα έχουν βαφτεί τα καλντερίμια και οι πλατείες,
τα στάδια και τα νερά της Θεσσαλονίκης. Η ομολογία της
πίστης μας για Σένα Κύριε... θάνατο σημαίνει...

*[Ακούγονται ιαχές χαράς. Ο διοικητής ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ διόρισε τον
ΔΗΜΗΤΡΙΟ έπαρχο όλης της Ελλάδας.]*

Αυτές οι φωνές, χαράς μηνύματα μάλλον αναγγέλλουν! Μα
το Χριστό, τέτοιους ήχους δοξαστικούς τ' αυτιά μου καιρό
πολύ έχουν ν' ακούσουν. Άραγε να 'ναι ο καλός οιωνός που
περίμενα! Μα, να! Βλέπω κόσμο να 'ρχεται προς τα 'δω από
κάποια γιορτή σίγουρα γυρίζουν.

[Μπαίνει ο ΧΟΡΟΣ, ακούγονται φωνές.]

ΧΟΡΟΣ – Άξιος...

– Εύγε, Δημήτριε...

– Χαίρε, νέε μας έπαρχε...

– Εύγε, καύχημα των Θεσσαλονικέων...

– Άξιος...

[Μπαίνει τελευταία η ΚΟΡΥΦΑΙΑ.]

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Είναι ν' απορεί κανείς. Επιτέλους, το θαύμα που όλοι περιμέ-
ναμε έγινε. Ο Δημήτριος άξιος διοικητής του Ελλαδικού χώ-
ρου αναδείχθηκε. Ξέρετε τι σημαίνει για μας αυτό βέβαια
αδέρφια μου; Ένας χριστιανός, ένας κήρυκας του ευαγγελίου
του Χριστού μας, θα μας διοικεί. Δεν θα χρειαστεί πια σε
Ρωμαίους ειδωλολάτρες να σκύβουμε, μήπως και τους κακο-

φανεί! Αλλάζουν οι καιροί· ο Κύριος μας λυπήθηκε γι' αυτό τον Δημήτριο ανάμεσά μας ανέδειξε...

ΝΕΣΤΟΡΑΣ Προτρέχει η γλώσσα της σκέψης σου, κυρά μου, κι άστοχα ξεστομίζεις λόγια.

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Ποιος είσαι εσύ νεαρέ που υποδείξεις σε μια γυναίκα της ηλικίας μου κάνεις; Το θράσος σου αρκετά κράτησε... Το λοιπόν, μάζεψε τη γλώσσα σου...

ΝΕΣΤΟΡΑΣ Τα χρόνια μπορεί κυρά μου, μάνα μου να σε θεωρούν, όμως η φρονιμάδα δεν εξαρτάται απ' αυτά.

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Αλίμονο, αν νέοι σαν κι εσένα έτσι εύκολα συμπεράσματα βγάζουν! Μα δεν μου λες, μήπως είσαι κανένας χριστιανός φανατικός κι ήρθες κήρυγμα να μας κάνεις;

ΝΕΣΤΟΡΑΣ Εγώ...

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Αν είναι έτσι, σ' ακούμε με μεγάλη προσοχή! Έλα τι φοβάσαι; Μίλα μας... Μα τον Χριστό, τη γλώσσα σου δάγκωσες;

ΝΕΣΤΟΡΑΣ Εγώ...

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Εσύ, είσαι ένας νεαρός χριστιανός που φοβάσαι να τ' ομολογήσεις. Μα την πίστη μου τρέμεις σαν το ψάρι! Ανήμπορη είναι και η ψυχή σου και η γλώσσα σου. Αλλά αν θες να γνωρίζεις κι εμείς το ίδιο με σένα πρεσβεύουμε και κοντά μας μπορείς να ρθεις... Έλα πλησίασε...

ΝΕΣΤΟΡΑΣ Συγγνώμη ζητώ κυρά μου απ' όλους σας, μα φαίνεται η πίστη μου ακόμη δεν είναι δυνατή. Πρέπει συγχώρεση να ζητήσω απ' τον Θεό...

ΚΟΡΥΦΑΙΑ Έχεις χρόνια ακόμη νέε μου και μη λυπάσαι· όλα θα γίνουν αν τον Θεό παρακαλέσεις και προσευχή με την καρδιά σου κάνεις. Άντε πήγαινε τώρα, κι άλλη φορά, να 'σαι πιο προσεχτικός, παντού παραμονεύουν οι στρατιώτες του Μαξιμιανού και μέγιστο κακό μπορεί να πάθεις, αν τέτοια λόγια ξεστομίζεις. Άντε στην ευχή του Θεού!

[Φεύγει ο ΝΕΣΤΟΡΑΣ.]

Μα την πίστη μου, τούτος ο νεαρός, είχε κάτι το διαφορετικό επάνω του... Δεν μπορώ όμως να καταλάβω τι ήταν αυτό!... Δεν είναι όμως ώρα για συλλογισμούς. Εδώ έχουμε χαρές κι ύμνο στη γη αυτή την αιώνια πρέπει ν' απευθύνουμε. Ο Θεός μας χάρισε την ευτυχία και γέμισε τις ψυχές μας. Σε τέτοιες περιπτώσεις αυτό που αρμόζει είναι ο ύμνος, ο δοξαστικός...

Ελάτε κυράδες μου κι εσείς φίλοι μου, όλοι μαζί τον Κύριό μας να ευχαριστήσουμε και τα σπλάχνα της γης αυτής, της μάνας και ζωηφόρου, ας επικαλεστούμε...